

יוֹאֵב צָרִיךְ לְהַחֲלִיט

יוֹאֵב הוּא אֶחָ שֶׁל נְעָה. הוּא אוֹהֵב מְאֹד אֶת אָחוֹתוֹ. נְעָה חוֹלָה, יֵשׁ לָהּ אֲבַעְבוּעוֹת רוּחַ, וְהִיא אֵינָה יְכוּלָה לְצֹאת מֵהַבַּיִת. כָּל יוֹם הִיא מְחַכָּה לְיוֹאֵב שְׂיִחֶזֶר מִבַּיִת הַסֶּפֶר וַיִּשְׁחַק אֹתָהּ. גַּם הַיּוֹם נְעָה מְצַפֶּה לְהִיּוֹת עִם אָחִיהָ. אָבֵל הָעֶרֶב יוֹאֵב הֵזְמִין לְמִסְבֵּת כְּתָהּ. כָּל חֲבָרֵי הַכְּתָה יָבוֹאוּ, וְהוּא רוֹצֵה מְאֹד לְפָגֵשׁ אֶת חֲבָרָיו. הֵם קָבְעוּ לְלָקֵת יַחַד לְמִסְבָּה. יוֹאֵב הַסֶּבִּיר לְנְעָה שֶׁהָעֶרֶב הוּא לֹא יִשְׁחַק אֹתָהּ, אָבֵל הַבְּטִיחַ שְׂבִיּוֹם הַמְּחָרָת יִשְׁחַק אֹתָהּ שׁוֹב. נְעָה בְּכָתָה וְכָעָסָה עַל יוֹאֵב מְשׁוֹם שֶׁלֹּא נִשְׂאָר לְשְׁחַק אֹתָהּ.